

اگر شما یک مددکار اجتماعی یا مراقبت کننده مستقیم هستید، مفید است بدانید که چه چیزها را می توانید ادعا کنید

برای درخواست کسرات مالیاتی مصارف مربوط به کار:

- شما باید خودتان پول را مصرف نموده باشید و برایتان جبران نشده باشد
- این مصارف باید مستقیماً مربوط به کسب عاید تان باشد
- شما باید سند ثبوت مصرف را داشته باشید.*

شما صرف قسمتی از مصرف تانرا ادعا کرده می توانید که مربوط به کار تان می باشد. شما نمی توانید برای هیچ قسمتی از مصارف تان که مستقیماً مربوط به عاید شما نمی شود، یک کسر درخواست کنید.

* شما می توانید از ابزار [myDeductions](#) در ATO app برای پیگیری مصارف و رسیده های تان در طول سال استفاده کنید.

اگر برای مصارف موثر تان ادعا می کنید، می توانید از شیوه کتابچه ثبت گردش موثر یا شیوه سنت فی کیلومتر برای محاسبه کسرات تان استفاده کنید.

اگر از شیوه کتابچه ثبت گردش موثر استفاده می کنید، شما باید یک کتابچه ثبت گردش معتبر را استفاده کنید تا فیصدی استفاده مربوط به کار تانرا همراه با سند تحریری مصارف موثر تان محاسبه کنید.

اگر از شیوه سنت فی کیلومتر استفاده می کنید، شما باید بتوانید نشان دهید که چطور تعداد کیلومتر های مربوط به کار تانرا محاسبه کرده اید و همچنان نشان دهید که این کیلومتر ها مربوط به کار تان بوده است.

اگر با استفاده از یکی از شیوه های فوق برای مصارف موثر مربوط به کار تانرا ادعا می کنید، شما نمی توانید هرگونه کسرات اضافی دیگر را در عین اظهار نامه مالیاتی تان برای عین موثر ادعا کنید. بطور مثال، مصارف پترول، مراقبت و ترمیم، و بیمه.

این معلومات برای مددکاران اجتماعی و مراقبت کنندگان

مستقیم است، و شامل حال اشتراک کنندگان یا نمایندگان منتخبه شان تحت طرح National Disability Insurance Scheme نمی باشد.

مصارف موثر

✘ شما مصارف معمولی سفر های بین خانه و محل کار تانرا نمی توانید ادعا کنید، حتی اگر به مسافت بسیار دور از محل کار تان معمول زندگی می کنید یا خارج از ساعات عادی کار می کنید – بطور مثال، نوبت های کاری آخر های هفته یا صبح وقت.

✔ در شرایط محدود، شما مصارف معمولی سفر های بین خانه و محل کار تانرا در صورت داشتن نوبت های کاری متغیر (بدین معنی که شما یک محل کار ثابت نداشته باشید و بطور مداوم از یک محل کار به محل کار دیگر در طول روز کاری تان سفر کنید) می توانید ادعا کنید.

✔ مصارف استفاده از موتوری را که صاحب آن هستید، هنگام رانندگی تحت شرایط ذیل می توانید ادعا کنید:

- مستقیماً بین کارهای جداگانه در عین روز – بطور مثال، از کار اول تان بحیث کارگر مراقبت کننده شخصی به کار دوم تان بحیث کارگر حمایت معلولین
- برای رفت و آمد بین یک محل کار متناوب برای عین کارفرما در عین روز – بطور مثال، مستقیماً بین خانه مشتریان یا بردن مشتریان به یک وعده ملاقات.

مصارف خودآموزی و تحصیل

✓ شما می توانید مصارف خودآموزی و تحصیل را ادعا کنید اگر کورس شما مستقیماً مربوط به شغل تان بحيث یک مددکار اجتماعی یا مراقبت کننده مستقیم باشد و این:

- مهارت ها و دانش های خاصی را حفظ و تقویت کند که شما برای پیشبرد وظایف فعلی تان بدان ضرورت دارید - بطور مثال، یک Certificate IV (شهادتنامه سطح چهار) برای حمایت سالمندان اگر شما بحيث یک کارمند مراقبت سالمندان استخدام باشید
- منجر به یا به احتمال زیاد منجر به افزایش یک عاید از شغل فعلی شما گردد.

✗ اگر تحصیل تان صرف شکل عمومی داشته باشد یا برای یافتن یک کار جدید طرح ریزی شده باشد، شما نمیتوانید یک کسر مالیاتی را ادعا کنید.

مصارف دیگر

✓ شما می توانید قسمت مربوط به کار سایر مصارف کاری تانرا ادعا کنید، بشمول:

- مصارف تلفون و اینترنت، همراه با اسناد اثباتیه استفاده مربوط به کار
- مصارف کار کردن از خانه برای انجام دادن وظایف شغل تان
- وسایل حفاظت شخصی مانند دستکش ها، ماسک صورت مایع تعقیم کننده یا اسپری ضد بکتری یا اینکه شما می خرید، در صورتیکه شغل تان تماس نزدیک با مشتریان را ایجاب نماید
- فیس های اتحادیه ها و سازمانهای مسلکی.

✗ شما نمی توانید یک مصرف شخصی را ادعا کنید، مانند:

- مصارف فعالیت های ورزشی - بطور مثال، فیس کلب های سیپورتی
- پارکینگ در یک محل کار معمول یا ترانسپورت عامه، تکسی ها یا ترانسپورت شریکی (اوبر) از خانه به محل کار
- واکسین های انفلونزا و غیره واکسین ها
- تلویزیون پولی، عضویت موسیقی و خدمات نشرات تلویزیونی.

✗ شما نمی توانید یک کسر مالیاتی را ادعا کنید، اگر این مصرف توسط کارفرمای تان پرداخت یا جبران شده باشد.

مصارف لباس و خشکه شویی (بشمول بوت)

به استثنای بعضی موارد، لباس را نمی توان بحيث مصرف مربوط به کار کسر کرد.

✗ شما نمی توانید مصارف خرید، کرایه، ترمیم یا شستن لباس های معمولی تانرا که برای کار می پوشید، ادعا کنید، حتی اگر کارفرمای تان شما را مکلف به پوشیدن آن نماید و شما این لباس ها را صرف در محل کارتان بپوشید. "لباس معمول" لباسی است که اشخاص روزانه در محل کار می پوشند - بطور مثال، پتلون کوبای، پیراهن، کرمچ یا دریشی رسمی.

✓ شما می توانید مصارف خرید، کرایه، ترمیم یا شستن لباس تانرا ادعا کنید، در صورتیکه:

- حفاظتی - لباسی که دارای مشخصات و وظایف حفاظتی باشد که شما آنرا بخاطر حفاظت در مقابل احتمال خطرات خاص ناشی از جراحت یا مریضی در محل کار بپوشید. بطور مثال، بوت های نرسنگ غیر لغزشی
- یک یونیفورم اجباری - لباسی که طبق پالیسی یا موافقتنامه محل کار تان، شما خاصاً مکلف به پوشیدن آن هستید و اینکار بشکل جدی و دوامدار تنفیذ می شود و کاملاً مختص به سازمان شما باشد. بطور مثال، یک پیراهن ایکه علامت کارفرمای تان در آن دوخته شده است و شما مکلف هستید که آنرا در محل کارتان بپوشید.

مصارف غذا و سرگرمی

✗ شما نمی توانید مصارف غذا، نوشابه یا غذای های سردستی ایکه طی ساعات کاری عادی تان مصرف می کنید، ادعا کنید حتی اگر یک مددمعاش هم دریافت کنید. اینها مصارف شخصی اند.

✓ اگر شما طبق قانون، پاداش یا موافقتنامه صنعتی برای غذای ساعات اضافه کاری تان یک مدد معاش دریافت می کنید و این شامل عاید قابل مالیه دهی تان است، در اینصورت شما می توانید مصارف غذائیکه هنگام ساعات اضافه کاری تان می خرید و می خورید، ادعا کنید.

✗ شما نمی توانید مصارف ایکه برای خود یا مشتری تان هنگام بیرون بردن آنها متحمل می شوید، ادعا کنید - بطور مثال، برای مصارف خریدن قهوه، غذا یا تکت ادخال به سینما.

این صرف یک خلاصه است.

برای معلومات بیشتر، به وب سایت ato.gov.au/carers مراجعه کنید یا با یک محاسب مسلکی رسمی مشورت کنید.

